

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.421/2015/9. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Ujj Péter (ügyvéd címe) ügyvéd által képviselt Ifj. felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Kovács István Attila (ügyvéd címe) ügyvéd által képviselt alperes neve (Cg.05-09-..., alperes címe) alperes ellen taggyűlési határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2015. április 01. napján kelt 13.G.40.177/2015/16. számú ítélete ellen az alperes 18. sorszáma alatt benyújtott és 24. sorszáma alatt kiegészített fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek 15 875 (tizenötezer-nyolcszázhetvenöt) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Alperes tagjai (egyben ügyvezetői is) a felperes (50% üzletrésszel), id. felperes (30% üzletrésszel) és K. T. (20% üzletrésszel).

Felperes az elsőfokú bírósághoz 2014. június 2. napján benyújtott keresetlevelében kérte, hogy a bíróság - a Gt. 45. § (1) bekezdése alapján - az alperes .../.../2014. (05.22.) számú taggyűlési határozatát, amely őt az ügyvezetői tisztségéből visszahívta, helyezze hatályon kívül.

Arra hivatkozott, hogy 2014. május 22. napján valójában nem került sor taggyűlésre, így ezen a napon taggyűlési határozatok sem születhettek.

Álláspontja szerint a taggyűlési határozat ellentétes a 2014. április 24. napján elfogadott .../2014. (04.24.) számú taggyűlési határozattal, ami arra kötelezte az ügyvezetőket, hogy tartózkodjanak egymás visszahívásának kezdeményezésétől a következő: 2014. május 27. napjára kitűzött taggyűlés időpontjáig.

A felperes azt is állította, hogy a 2014. május 22. napján megtartott taggyűlésre nem kapott meghívót, ezért az ott elfogadott határozatok sértik a Gt. 20. § (1) bekezdését, valamint a Gt. 144. §-át is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Hivatkozott arra, hogy 2014. május 22. napján (az erről szóló taggyűlési jegyzőkönyvnek megfelelő módon) a taggyűlést megtartották.

Az alperes nem ismerte el azt sem, hogy a 2014. április 24. napján megtartott taggyűlés - taggyűlési határozati formában - arra kötelezte volna az ügyvezetőket, hogy a következő taggyűlés időpontjáig tartózkodjanak egymás visszahívásától. A taggyűlési jegyzőkönyv kézzel írott kivonatában foglalt, és erre utaló szöveg nem tagi, hanem ügyvezetői minőségben tett nyilatkozatot tartalmaz, így azt taggyűlési határozatként nem lehet értelmezni.

Az alperes állította, hogy id. felperes 2014. május 6. napján a felperes részére postai úton feladta a 2014. május 22. napjára kitűzött taggyűlésre szóló meghívót, ezért a taggyűlés összehívására a Gt. 144. §-ának megfelelő módon került sor.

A felperes a 2014. november 18. napján érkezett beadványában a keresetét kiterjesztette, kérte, hogy a bíróság az alperes 2014. május 22. napján megtartott taggyűlésén elfogadott .../.../2014. (05.22.) és .../.../2014. (05.22.) számú határozatokat is helyezze hatályon kívül.

Az elsőfokú bíróság e két taggyűlési határozat bírósági felülvizsgálata iránt előterjesztett kereset tekintetében a pert a 2014. április 1. napján kelt 16/II. sorszámú - a 26. sorszámú végzéssel kiegészített - jogerős végzésével megszüntette (Pp. 157. §. a), 130. § (1) bekezdés h) pontja), mert a felperes a Gt. 45. § (3) bekezdésében foglalt kilencvennapos jogvesztő perindítási határidőt elmulasztotta.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletével az alperes 2014. május 22. napján kelt .../.../2014. (05.22.) számú taggyűlési határozatát hatályon kívül helyezte, kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 96 000 Ft perköltséget, megállapította, hogy az alperes a per során általa előlegezett költségeket maga viseli.

Az elsőfokú bíróság - a felperes keresetlevele, annak mellékletei, a csatolt okiratok, a felek perbeli nyilatkozatai, dr. Kné dr. P.T.K., K.I., Pné Sz.J. tanúk vallomásai alapján - az alábbi tényállást állapította meg:

Az alperes tagjai 2014. április 24. napján taggyűlést tartottak, amelyen K.T.-t dr. V.Á. meghatalmazott képviselte; id. felperes személyesen vett részt a taggyűlésen, de jelen volt a meghatalmazottja: dr. S.I. is; a felperes szintén részt vett a taggyűlésen, de jelen volt a meghatalmazottja: dr. Kné dr. P.T.K. is.

A taggyűlés az alábbi egyhangú határozatokat fogadta el:

- a .../2014. (04.24.) számú határozattal felhívta a társaság könyvelőjét arra, hogy a 2013. évi beszámolót 2014. május 15. napjára készítse el;
- a .../2014. (04.24.) számú határozattal felhívta a tagokat arra, hogy a 2014. május 15. napján átvett éves beszámolóra 2014. május 16. napjáig írásban tegyenek észrevételt, és azt a társaság könyvelőjének közvetlenül adják át;
- a .../2014. (04.24.) számú határozattal elvetette azt a napirendi pontot, amely - az érintett ügyvezető megnevezése nélkül - ügyvezető visszahívására irányult;
- az .../2014. (04.24.) számú határozattal Pné Sz.J.-ot, a K. & K. Kft könyvvizsgálóját két év időtartamra könyvvizsgálóvá választotta;

- a .../2014. (04.24.) számú határozattal elvetette azokat a napirendi pontokat, amelyek egyrészt a társaság és a tagja vagy annak közeli hozzátartozója között létrejött szerződések utólagos jóváhagyására, másrészt az ügyvezető elleni perindításra irányultak;
- a .../2014. (04.24.) számú határozattal kötelezte az ügyvezetőket arra, hogy a beszámolóikat 2014. május 15. napjáig készítsék el, és 2014. május 16. napjáig adják át egymásnak és a könyvvizsgálónak is;
- a .../2014. (04.24.) számú határozattal elvetette a K.T. ügyvezetői tisztségéből történő visszahívására irányuló napirendi pontot;
- a .../2014. (04.24.) számú határozattal elvetette az id. felperes ügyvezetői tisztségéből történő visszahívására irányuló napirendi pontot;
- a .../2014. (04.24.) számú határozattal elvetette a K.T. tag kizárására és ellene történő perindításra irányuló napirendi pontot;
- a .../2014. (04.24.) számú határozattal elvetette az id. felperes tag kizárására és ellene történő perindításra irányuló napirendi pontot;
- a .../2014. (04.24.) számú határozattal úgy rendelkezett, hogy a tagok 2014. május 19. napján 10 óra 30 perckor a társaság székhelyén egymásnak adják át a 2012-2013. évek szerződésállományát iratjegyzék szerint másolati példányban, annak érdekében, hogy a tagok az egymás által a társaság nevében kötött szerződéseket megismerhessék;
- a .../2014. (04.24.) számú határozattal rögzítette, hogy a taggyűlés 2014. május 27. napjának 10 óra 30 percére a társaság székhelyére kerül összehívásra.

Mindezen határozatokat követően a taggyűlési jegyzőkönyvről kézzel kivonatot készítő dr. S.I. „.../2014. (04.24.) számú határozat” megjelöléssel az alábbi szöveget foglalta bele a jelenlévő tagok és meghatalmazottaik által aláírt taggyűlési jegyzőkönyv-kivonatba: „Az ügyvezetők kijelentik, hogy a folyamatban lévő ügyeken kívül egymással szemben a tagsági jogviszonnyal kapcsolatban, valamint a Kft-ben betöltött vezetői tisztségviseléssel kapcsolatos tevékenységgel kapcsolatban eljárást nem kezdeményeznek. Mindhárom ügyvezető nyilatkozik, hogy a következő taggyűlésig egymás beleegyezése nélkül a Kft vagyonából semmit nem idegenítenek el.”

E taggyűlési jegyzőkönyv-kivonattal ellentétben a fenti - ügyvezetői minőségben megtett - közös nyilatkozatot a jelenlévők nem taggyűlési határozatként fogalmazták meg, így arról a taggyűlés nem is szavazott.

Ezt a taggyűlést követően: 2014. április 30. napján id. felperes és K.T. alperes képviselőjében eljárva, de felperes tudta nélkül az alperesi gazdasági társaság egyszemélyes társaságaként létrehozták a K. Kft-t, s ez utóbbi cégbe apportálták alperes minden ingó és ingatlan vagyonát.

A K. Kft megalapítása után: 2014. május 6. napján id. felperes két levelet írt. Az egyik levél alperes tagjai: K.T. és felperes részére szóló meghívó volt az id. felperes által 2014. május 22. napjának 18 óra 30 percére, a társaság székhelyére összehívott taggyűlésre, amelynek napirendjén az alábbiak szerepeltek:

- döntés a felperes, mint tag és ügyvezető elleni kártérítési per megindításáról arra hivatkozással, hogy felperes a házastársával: K.I.-val együtt tagja és vezető tisztségviselője a K. Kft-nek, amely alperessel azonos tevékenységi körben működik, és alperes számára kárt okoz;

- felperes visszahívása az alperesnél betöltött ügyvezetői tisztségéből;
- döntés a K. & K. Kft könyvvizsgálóvá választásáról, valamint a könyvvizsgáló és az alperes közti szerződés tartalmának megállapításáról.

Id. felperes ezt a meghívót K.T. tag részére személyesen adta át, azt ugyanakkor az alperes nem igazolta, hogy e meghívót id. felperes a felperesnek átadta, vagy postára adta volna.

Id. felperes 2014. május 6. napján ugyanakkor egy másik levelet is írt, amely csak a felperesnek szólt, s amiben id. felperes „úgy magánemberként, mint ügyvezetőként” azt kifogásolta, hogy felperes az ő tudta nélkül értékesített egy hajót. Id. felperes ezt az utóbbi levelet postán 2014. május 6. napján RL ... postai azonosítószámon adta fel a felperes részére.

Ezt a küldeményt a S.-i Postahivatal 2014. május 7. napján a felperesnek sikertelenül kísérelte meg kézbesíteni, ezért a kézbesítő értesítőt hagyott a címen, melynek tényét a borítékra feljegyezte.

Ezen értesítő alapján a felperes és házastársa: K.I. tudomást szereztek arról, hogy id. felperes a felperes részére levelet írt. Ezért e tényről nevezettek 2014. május 7. napján, telefonon értesítették felperes akkori jogi képviselőjét: dr. Kné dr. P.T.K. ügyvédet, akivel abban maradtak, hogy a felperes e levelet a közte és a jogi képviselője között már ezt megelőzően leegyeztetett másnapi találkozóra hozza magával.

A felperes 2014. május 8. napján 8 óra 8 perckor a S.-i Postahivatalban személyesen vette át e levelet, és azt az előre egyeztetett aznapi találkozó során bemutatta dr. Kné dr. P.T.K. ügyvéd részére is, aki azt mondta a felperesnek, hogy a hajó eladását kifogásoló fenti levélnek nem kell jelentőséget tulajdonítani. Ezért felperes és az ügyvédje e levélre nem válaszoltak, hanem tovább készültek a 2014. május 27. napjára kitűzött taggyűlésre annak érdekében, hogy a felperes által az alperes nevében kötött szerződéseket hiánytalanul be tudják mutatni a többi tag részére.

Id. felperes a hajó eladását kifogásoló fenti levelét postán 2014. május 7. napján RL ... postai azonosítószám alatt a felperes részére ismét feladta. Ezt a küldeményt a posta 2014. május 9. napján sikertelenül kísérelte meg kézbesíteni felperesnek, ezért a kézbesítő értesítőt hagyott a címen, melynek tényét a borítékra feljegyezte.

Ezt a levelet a felperes 2014. május 10. napján 11 óra 04 perckor a S.-i Postán vette át, majd telefonon tájékoztatta dr. Kné dr. P.T.K. ügyvédet arról, hogy id. felperes a hajót eladását kifogásoló levelét újra megküldte neki. A felperes és a jogi képviselője azonban ekkor is abban maradtak, hogy e levélnek nem kell jelentőséget tulajdonítani, és arra nem válaszoltak, hiszen továbbra is úgy tudták: a következő taggyűlésre az eredeti terveknek megfelelően 2014. május 27. napján 10 óra 30 perckor kerül majd sor, és ott megtörténik a vitás kérdések tisztázása, továbbá döntés születik a 2013. évi beszámoló elfogadásáról.

A Miskolci Törvényszék Cégbírósága 2014. május 21. napján jegyezte be a cégjegyzékbe az alperes képviseletében eljáró id. felperes és K.T. által, a felperes tudta nélkül, és az alperes egyszemélyes társaságaként létrehozott K. Kft-t.

Id. felperes és K.T. tagok - ugyancsak a felperes tudta nélkül - 2014. május 22. napján 18 óra 30 perctől kezdődően taggyűlést tartottak, de nem a társaság irodaházában, hanem egy - szintén a cég székhelyén található - üzemvezetői irodában. Ezen a taggyűlés az alábbi egyhangú határozatokat fogadta el:

- az .../.../2014. (05.22.) számú határozattal a taggyűlés úgy döntött, hogy perben érvényesíti felperessel szemben a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 25. § (1) és (2) bekezdéseinek rendelkezésein alapuló, és a Gt. 25. § (5) bekezdésében foglaltak szerint érvényesíthető 60 000 000 Ft összegű kártérítési követelését arra hivatkozással, hogy az alperes által elvégzett munkák és teljesített megrendelések árreése és nyereséghányada a felperes és házastársa: K.I. jogellenes tevékenysége következtében nem a társasághoz kerül, hanem a K. Kft-t gazdagítja;
- a .../.../2014. (05.22.) számú határozattal a taggyűlés a felperest visszahívta az ügyvezetői tisztségéből, s rögzítette, hogy felperes vezető tisztségviselői jogviszonya a visszahívás folytán 2014. május 22. napján megszűnt;
- a .../.../2014. (05.22.) számú határozattal a taggyűlés úgy döntött, hogy a K. & K. Kft-t 2017. szeptember 13. napjáig terjedő határozott időre könyvvizsgálóvá választja, a könyvvizsgáló és a társaság jogviszonyát szabályozó szerződés tartalmával kapcsolatban pedig úgy határozott, hogy annak a könyvvizsgálói tevékenység tárgyában az alperes és a könyvvizsgáló között 2012. szeptember 14. napján létrejött szerződés tartalma mindenben megfelel.

E taggyűlési jegyzőkönyvet a taggyűlésen személyesen jelenlévő dr. K.I.A. ügyvéd akként ellenjegyezte, hogy az ellenjegyzés helyeként - tévesen - S. helyett B.-t tüntette fel.

Az alperes képviselőjében eljáró dr. K.I.A. ügyvéd ezen - a jelenlévő tagok által már aláírt, s a fent írt módon ellenjegyzett - taggyűlési jegyzőkönyvet a változásbejegyzési kérelemmel az ...@gmail.com <<mailto:...@gmail.com>> email-címről oly módon küldte meg a Miskolci Törvényszék Cégbírósága részére, hogy az a cégbíróság rendszerébe 2014. május 22. napján 23 óra 49 perc 05 másodperckor érkezett meg.

A felperes a K. Kft megalapításáról akkor szerzett tudomást, amikor őt az alperes székhelyének őrzését ellátó cég emberei 2014. május 27. napján a reggeli órákban id. felperes utasítására nem engedték be az alperes székhelyét képező ingatlanra arra hivatkozással, hogy a terület már nem az alpereshez, hanem a K. Kft-hez tartozik. Ekkor a felperes áttekintette a cégnyilvántartási adatokat, s így tudomást szerzett az ügyvezetői tisztségből történt visszahívásáról is.

Az elsőfokú bíróság - álláspontjának részletes indokait megadva - megállapította, hogy id. felperes és K.T. (az erről készült taggyűlési jegyzőkönyvben foglalt módon) 2014. május 22. napján valóban taggyűlést tartottak, így felperes arra alapított érvelése, hogy taggyűlésre egyáltalán nem került sor, nem volt alapos.

Az elsőfokú bíróság - szintén részletesen indokolva - úgy foglalt állást, hogy a 2014. április 24. napján tartott taggyűlésen elhangzott, a felperes által hivatkozott ügyvezetői nyilatkozatok nem minősíthetők taggyűlési határozatnak, erre tekintettel a .../.../2014. (05.22.) számú taggyűlési határozat nem ütközhetett a felperes által hivatkozott .../2014. (04.24.) taggyűlési határozatba, hiszen ilyen taggyűlési határozat elfogadására nem került sor. Emiatt felperes ezzel ellentétes érvelése nem volt megalapozott.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes kötelezettsége volt annak bizonyítása, hogy a 2014. május 6. napján postára adott küldeményben a 2014. május 22. napjára kitűzött taggyűlésre szóló meghívó került elhelyezésre, a felperes kötelezettsége ugyanakkor annak

igazolása volt, hogy e levélben nem a taggyűlési meghívó, hanem az id. felperes által a felperesnek címzett, és egy hajó eladását kifogásoló levél szerepelt (Pp. 164. § (1) bekezdése).

Az elsőfokú bíróság a feleket e bizonyítási kötelezettségükről, a bizonyítandó tényekről, és a bizonyítási teherről is tájékoztatta (Pp. 3. § (3) bekezdése), és úgy foglalt állást, hogy a felperes e kötelezettségének eleget is tett, az alperes azonban e kötelezettségét nem teljesítette.

Az elsőfokú bíróság mérlegelése szerint az alperes - a törvényes képviselőjének: id. felperesnek a nyilatkozatával egyezően - azt állította, hogy a hajó eladását kifogásoló levél 2014. május 7. napján RL 3950 001 603 796 0 postai azonosítószám alatt került feladásra felperes részére. Márpedig a 11/A/2, valamint a 15/F/2. alatt csatolt postai igazolások tanúsága szerint ez utóbbi levelet a felperesnek csak 2014. május 10. napján 11 óra 04 perckor kézbesítették, azaz amennyiben az alperes tényállítása valós, a felperes ezen időpontot megelőzően nem ismerhette meg, és másnak sem mutathatta be a hajó eladását kifogásoló alperesi levelet.

Mindezt azonban dr. Kné dr. P.T.K. aggálymentes tanúvallomása egyértelműen cáfolta. E tanú ugyanis azt vallotta, hogy 2014. május 8. napján - egy előre egyeztetett időpontban - személyesen találkozott felperessel és házastársával: K.I.-val, és e találkozó alkalmával felmutatásra került neki egy levél, amelyben id. felperes egy hajó eladását kifogásolta, és pótmagánvádas eljárást helyezett kilátásba.

E tanú fenti vallomását több okirati bizonyíték is alátámasztotta. Az egyik ilyen bizonyíték e tanú által a bíróság előtt felmutatott számlatömb volt, amely egyértelműen igazolta, hogy 2014. május 8. napján a tanú az alperes felé jogi képviseleti tevékenység ellenértékéről készpénzfizetési számlát állított ki. Mindez azt jelenti, hogy e napon e tanú valóban találkozott a felperessel, készpénzfizetési számlát ugyanis csak a készpénz átvételekor lehet kiállítani. Az alperes ugyanakkor alap nélkül kérdőjelezte meg e számla valódiságát, hiszen a bíróság a számlatömb tárgyaláson történt vizsgálata során maga is meggyőződött arról, hogy e számla a sorszámát és a dátumát tekintve is illeszkedik a tanú által közvetlenül ezen számla előtt és után kiállított számlákhoz, és a számlatömbben e számlák között stornózott számla nem volt.

A tanú fenti vallomását alátámasztó másik okirati bizonyíték pedig a felperes által 15/F/2. alatt csatolt postai igazolás volt. Ez az igazolás ugyanis egyértelműen tanúsította, hogy a posta 2014. május 7. napján értesítőt hagyott felperes címén az id. felperes által felperesnek küldött levél érkezéséről, így ezen értesítő alapján felperes valóban tudomást szerzett e levélről. Mindez tehát igazolta dr. Kné dr. P.T.K. tanú azon nyilatkozatát, hogy egy nappal a 2014. május 8. napján lezajlott személyes találkozó előtt, azaz 2014. május 7. napján a felperes vagy a felesége telefonon értesítette őt egy id. felperes által írt levélről. Arra nézve ugyanakkor, hogy a felperes vagy a felesége e levél tartalmát is említették volna a telefonban, dr. Kné dr. P.T.K. tanú - K.I. tanúval ellentétben - nem emlékezett vissza. Így az ő vallomásának bizonyító ereje - a felperes feleségének tanúvallomásával szemben - amiatt sem dőlt meg, hogy nevezett azt állította volna: a felperes vagy a felesége már 2014. május 7. napján ismerte az ekkor még át sem vett levél tartalmát.

Mindezek miatt e tanú - a fenti két okirati bizonyítékkal megerősített - aggálymentes vallomása elegendő bizonyíték volt arra, hogy felperes már 2014. május 10. napja előtt

megkapta id. felperes hajó eladását kifogásoló levelét. E levél pedig minden kétséget kizáróan megfelelt a felperes 13.G.40.104/2014/3. számú beadványához csatolt levélnek, függetlenül attól, hogy dr. Kné dr. P.T.K. tanú e levelet nem tudta minden kétséget kizáróan azonosítani a neki 2014. május 8. napján felmutatott levéllel. A per során ugyanis más, id. felperes által írt, és egy hajó eladását kifogásoló, továbbá pótmagánvádas eljárást kilátásba helyező, és a felperes részére 2014. május 10. napja előtt kézbesített levél nem merült fel.

Mindebből ugyanakkor az következik, hogy a felperes 2014. május 8. napján csak akkor tarthatta birtokában id. felperes hajó eladását kifogásoló fenti levelét, ha az alperes által hivatkozott, s 2014. május 6. napján postára adott küldeményben nem a 2014. május 22. napjára kitűzött taggyűlésre szóló meghívó, hanem a hajó eladását kifogásoló fenti levél volt. Más, id. felperes által a felperes részére feladott, és 2014. május 10. napja előtt felperes által át is vett postai küldemény ugyanis a perben szintén nem merült fel.

Az alperes e bizonyítékokkal szemben nem tudta igazolni, hogy az id. felperes által 2014. május 6. napján postára adott küldeményben mégsem a hajó eladását kifogásoló levél, hanem a 2014. május 6. napján kelt taggyűlési meghívó került elhelyezésre. E körben ugyanis az alperes bírói felhívás, és a Pp. 141. § (6) bekezdésére történt figyelmeztetés ellenére semmilyen bizonyítékot vagy indítványt nem terjesztett elő.

Alperes ezt a tényállítást kizárólag id. felperes alperesi törvényes képviselőként tett személyes nyilatkozata, valamint ugyancsak id. felperes 2014. május 22. napján kelt taggyűlési jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozata támasztotta alá, amelyeket azonban a bíróság bizonyítékként nem vehetett figyelembe, hiszen e nyilatkozatok csupán alperes saját nyilatkozataként voltak minősíthetőek.

Olyan bizonyíték pedig, amely dr. Kné P.T.K. okiratokkal alátámasztott fenti vallomásával szemben igazolta volna, hogy id. felperes 2014. május 6. napján mégis a taggyűlési meghívót adta postára a felperes részére, egyáltalán nem volt. Sőt: Pné Sz.J. aggálymentes tanúvallomása épp azt támasztotta alá, hogy id. felperes leplezni igyekezett a 2014. május 22. napjára kitűzött taggyűlést, hiszen e tanúval még e napon is a 2014. május 27. napjára kitűzött taggyűlésről beszélt, holott tudta, hogy ez utóbbi taggyűlésnek a K. Kft megalapítása és a 2014. május 22. napján megtartandó taggyűlés után már semmilyen létjogosultsága nem lesz.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy alperes nem igazolta azt a tényállítást, mely szerint az id. felperes által 2014. május 6. napján postára adott küldeményben a 2014. május 22. napjára kitűzött taggyűlésre szóló meghívó volt. Épp ellenkezőleg: felperes igazolta azt, hogy e küldeményben az id. felperes által írt, s egy hajó eladását kifogásoló levél került elhelyezésre. Mivel tehát id. felperes a felperes részére a 2014. május 22. napján megtartott taggyűlésre meghívót nem küldött, e taggyűlés összehívása a Gt. 144. § (2) bekezdésébe ütközött, azaz szabálytalan volt. E szabálytalanul összehívott taggyűlésen pedig érvényes taggyűlési határozat nem születhetett, ezért az elsőfokú bíróság az alperes 2014. május 22. napján kelt .../.../2014. (05.22.) számú taggyűlési határozatát hatályon kívül helyezte.

Az elsőfokú bíróság a pervesztes alperest kötelezte a felperes által előlegezett eljárási illetéket, valamint a jogi képviselőjének - a képviseleti tevékenységre fordított idő alapján megállapított - munkadíja megfizetésére (Pp. 78. § (1) bekezdése).

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett. Fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását, és perköltség viselésére kötelezését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett dr. Kné dr. P.T.K. tanúvallomásának aggálymentes megítélésével. Állítása szerint a felperes 2014. május 10-ét megelőzően a hajó eladását kifogásoló levél másolatát nem mutathatta fel senkinek, mivel azt csak ezen a napon kézbesítette számára a posta, és ezért a felperes és felesége 2014. május 8-án dr. Kné dr. P.T.K.-val nem találkozhatott.

A felperes a 2014. október 29-én tartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy 2014. május 6-án mutatta fel a hajó eladását kifogásoló levelet dr. Kné dr. P.T.K. tanúnak. K.I. tanúvallomása szerint ő és a felperes 2014. május 8-án találkozott dr. Kné dr. P.T.K. tanúval annak irodájában, erre a találkozóra azonban - állítása szerint - a május 6-án feladott levél postai átvételét követő napon került sor. Ez az állítás kizárja a május 8-i találkozó megtörténtét, mivel a levél kézbesítése „május 8-án történt meg”.

A felperes és felesége, valamint dr. Kné dr. P.T.K. tanú a 2015. február 2-i tárgyaláson már egybehangzóan 2014. május 8-át jelölték meg találkozójuk időpontjaként. Ezt arra hivatkozva állították, hogy dr. Kné dr. P.T.K. tanú 2014. május 8-i dátummal a felperes részére számlát állított ki. Dr. P.T.K. azt vallotta, hogy „én mindig azon a napon állítom ki a készpénzfizetési számlát, amikor megjelenik az ügyfél és kifizeti készpénzben a díjamat”. Az alperes álláspontja szerint a tanú azt nem állította, hogy a fizetés megtörténtével egyidejűleg készítette el a számlát, hanem csupán azt, hogy a fizetés napján. A 2014. május 8-i találkozó egyeztetése egy korábbi napon megtörtént, a számla elkészítése is megtörténhetett a találkozó előkészítéseként, azonban a találkozó időpontjának ezt követő megváltozása esetén a számla kiegyenlítése nem a kiállítás napján történt meg, hanem a találkozó tényleges napján. Nincs bizonyíték arra, hogy a számla ténylegesen 2014. május 8-án lett kiállítva, így arra sem, hogy az állított találkozóra ezen a napon került sor. Dr. P.T.K. a 2014. május 8-i időpontban a felperes jogi képviselője volt, 2014. május 28-án a felperes képviseletében a Miskolci Törvényszék Cégbíróságához beadványt terjesztett elő, ezért elkötelezett volt abban, hogy az eljárás a felperesre kedvező eredményre vezessen. A 2014. május 28-i beadványban dr. P.T.K. nem tett említést arról, hogy a felperes meghívó helyett hajó eladást kifogásoló levelet kapott. A tanú jóval később, hat hét elteltével készített el egy írásbeli nyilatkozatot, amely a felperes megbízásából, ellenérték fejében készült, ez kizárja a nyilatkozat tartalmának objektivitását, így a tanúként tett nyilatkozatát sem lehet tárgyilagosságnak értékelni, hiszen a tanú csak következetesen mindazt megismételte, amit a felperes megbízásából írt nyilatkozatában már kijelentett.

Az alperes álláspontja szerint id. felperes nem kívánta leplezni a 2014. május 22-ére kitűzött taggyűlést azzal, hogy ezen a napon is Pné Sz.J. tanúval a 2014. május 27-ére kitűzött taggyűlésről beszélt. A 2014. május 27-i taggyűlés témáját - állítása szerint 2014. május 22-én - telefonon Pné Sz.J. tanú hozta szóba, azért, mert az éves beszámoló elfogadását javasolta. Semmi nem indokolta, hogy id. felperes a könyvvizsgáló által

kezdeményezett telefonbeszélgetés során kitérjen arra, hogy a társaság 2014. május 22-én taggyűlést tart, ennek elmaradásából pedig olyan következtetést nem lehet levonni, hogy id. felperes a taggyűlést azért nem említette, mert azt leplezni igyekezett.

Az alperes a fellebbezési tárgyaláson az érvelését kiegészítette azzal, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg azt, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségét teljesítette. Az elsőfokú bíróság a tájékoztatási kötelezettségének helyesen eleget tett, azonban aggálytalanul sem a felperes, sem az alperes nem tudott eleget tenni a bizonyítási kötelezettségének, ebből az következik, hogy a kétségen kívül bizonyított tényekből kell kiindulni. Így abból, hogy a taggyűlésre szóló meghívó létezett, azt K.T. átvette, a taggyűlést megtartották, a taggyűlésre szóló meghívó elküldését pedig az alperes feladóvevénnyel igazolta.

Erre tekintettel - álláspontja szerint - az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat tévesen mérlegelte, dr. Kné dr. P.T.K. tanúvallomását egyéb bizonyíték nem támasztja alá, a felperes sem naplóbejegyzéssel, sem az ügyvédi iroda más alkalmazottjának tanúvallomásával a hivatkozott tanú aggályos nyilatkozatát nem támasztotta alá.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, az alperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság mérlegelését - dr. Kné dr. P.T.K. elfogulatlanságát alaptalanul megkérdőjelezve - támadta. A kérelem alaptalansága mellett erre (lehetősége ellenére) az alperes önhibájából az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott.

A fellebbezés alaptalan.

A felperes az ítélet, illetve annak indokolása ellen fellebbezést, illetve csatlakozó fellebbezést nem terjesztett elő, így a másodfokú eljárásban is irányadó volt az elsőfokú bíróságnak arra vonatkozó álláspontja, hogy id. felperes és K.T. 2014. május 22. napján taggyűlést tartottak, illetve a .../2014. (04.24.) taggyűlési határozat hiányában azt nem sérthette a .../.../2014. (05.22.) számú taggyűlési határozat.

Az ítélet tábla - a Pp. 253. § (3) bekezdésére figyelemmel - az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között (247. §) vizsgálhatta felül, így a fellebbezéssel nem támadott megállapításokat nem érintette, illetve részletesen nem ismertette a feleknek az ezzel kapcsolatos álláspontját, valamint az elsőfokú bíróság által kifejtetteket.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját kívánta megdönteni, hogy a felperes eleget tett a bizonyítási kötelezettségének annak igazolásával, hogy az id. felperes által „az ügyvezetői minőségének feltüntetésével - 2014. május 6. napján RL ... postai azonosító számon - feladott küldeményben nem a taggyűlési meghívó, hanem egy hajó eladását kifogásoló levél szerepelt”. Vitatta azt is, hogy az alperes nem tett eleget annak a kötelezettségének, hogy ebben a küldeményben a 2014. május 22. napjára kitűzött taggyűlésre szóló meghívó elhelyezését bizonyítsa.

Ebben a körben az alperes alaptalanul támadta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy dr. Kné dr. P.T.K. tanúvallomását, mint aggálymenteset, elfogadta.

Az alperes helyesen idézte dr. Kné dr. P.T.K. tanúnak a 2015. február 2. napján tartott tárgyaláson az alperes jogi képviselőjének kérdésére tett vallomását, így azt, hogy „én mindig azon a napon állítom ki a készpénzfizetési számlát, amikor megjelenik az ügyfél és kifizeti készpénzben a díjamat” (13.G.40.177/2014/11. számú jegyzőkönyv 6. oldal harmadik bekezdése).

Ebből a tanúvallomásból, és az elsőfokú bíróság által helyesen értékelt számlatömbből pedig nem következik az az alperesi feltételezés, hogy a számlát a tanú elkészíthette a találkozó előkészítéseként, az nem bizonyítja a 2014. május 8-i kiállítást, erre a találkozóra máskor is sor kerülhetett. A tanúnyilatkozatból, a számlatömbből, a készpénzfizetési számla funkciójából egyértelműen megállapítható, hogy helyes az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy a számla kiállítására csak a készpénz átvételekor kerülhetett sor. A posta igazolása alapján tény az is, hogy, hogy a felperes 2014. május 7. napján értesült arról, hogy id. felperes hozzá levelet intézett, ezt a levelet pedig 2014. május 8. napján vette át a postán, azt megelőzően, hogy a házastársa jelenlétében dr. Kné dr. P.T.K.-val személyesen találkozott volna.

Az elsőfokú bíróság a felperes korábbi jogi képviselőjének tanúvallomását a számlatömb és a 15/F/2 sorszám alatti postai igazolás értékelésével tekintette aggálymentesnek, ezt a helyes következtetését K.I. tanúvallomása, esetleges időbeli pontatlanságok, dr. Kné dr. P.T.K. 2014. május 28-i beadványa semmilyen tekintetben nem dönti meg.

Kiemelt jelentősége pedig nincsen a Pné Sz.J. tanúvallomása alapján levont annak a következtetésnek, hogy id. felperes leplezni kívánta-e a 2014. május 22. napjára kitűzött taggyűlést, egyébként ebben a tekintetben sem vont le az elsőfokú bíróság téves következtetést.

A polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. § (1) bekezdése szerint, a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

Az állandó bírói gyakorlat szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékokat abban az esetben értékelheti újra, ha az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével állapította meg a tényállást. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság mérlegelése okszerű, az alperes érvelése nem a bizonyítékok értékelésével, hanem a készpénzfizetési számla kiállításával kapcsolatos, annak rendeltetésével ellentétes, és feltételezésen alapul.

A BDT 2000. 175. eseti döntés szerint az elsőfokú bíróság ítélete érdemben csak akkor mérlegelhető felül, ha sérti az eljárási szabályokat, vagy az alapul szolgáló jogszabályokat tévesen alkalmazza. A bizonyítás körében ez azt jelenti, az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta-e a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a bizonyítási teher szabályát. A bizonyítékok mérlegelését tekintve azonban csak akkor van mód felülbírálatra, ha az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nyilvánvalóan okszerűtlenül mérlegeli.

Az alperes fellebbezésében nem tette vitatottá, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási teher és kötelezettség szabályait helyesen alkalmazta, az elsőfokú bíróság okszerű mérlegelését támadta, a mérlegeléssel megállapított tényállás pedig (alá nem támasztható feltételezéseken alapulva) nem bírálható felül.

Az, hogy dr. Kné dr. P.T.K. a kérdéses időpontban a felperes jogi képviselője volt, nem kérdőjelezi meg a tanúvallomás valóságtartalmát, nem enged olyan következtetés levonására, hogy a tanútól elfogulatlan vallomás nem várható. A tanúvallomást az egyéb okirati bizonyítékok alátámasztják, a tanú azokról a tényekről, amelyekről vallomást tett, csak úgy szerezhethetett tudomást, hogy a felperes jogi képviselője volt, a titoktartás alóli kötelezettsége alól felmentést kapott, a 2014. május 6. napján kelt levél tartalmával kapcsolatban pedig nem tett olyan nyilatkozatot, amely a 2014. május 8-i személyes találkozásról tett vallomása valóságtartalmát kétségessé tette volna.

Mindezek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés I. fordulata alapján - lényegében indokai alapján - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú perköltségét (előlegezett fellebbezési eljárási illeték, ügyvédi munkadíj) maga köteles viselni, illetve köteles megtéríteni a felperes másodfokú perköltségét, melynek összegét az ítéletábra a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján 2 500 Ft/óradíj alapulvételével a tárgyaláson való részvétel és a kifejtett ügyvédi tevékenység időszükséglete (5 óra), valamint a felperesi jogi képviselőnek a másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozata alapján általános forgalmi adó összegében állapította meg. A pervesztes alperest ennek az összegnek a megfizetésére a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti általános teljesítési határidőn belül kötelezte.

Debrecen, 2015. október hó 27. napján

. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Dr. Görög Attila sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hitelűl:

Kiadó